

PROBLEME SPECIFICE ALE RĂSPUNDERII MEDICALE

Situațiile când răspunde personalul medical

Nepregătire - Cunoștințe medicale insuficiente în exercitarea profesiei - Ignoranță

- Se include și efectuarea activității cu cunoștințe greșite
- Stabilire în mod concret, în raport de împrejurările specifice ale cazului respectiv.

Acordarea unei asistențe medicale neadecvate

- personalul medical are obligația aplicării standardelor terapeutice, stabilite prin ghiduri de practica în specialitatea respectivă, aprobate la nivel național, sau, în lipsa acestora, standardele recunoscute de comunitatea medicală a specialității respective.

Nerespectarea reglementărilor privind confidențialitatea

- legea drepturilor pacientului
- Codul de deontologie medicală al Colegiului Medicilor
- confidențialitatea întregii proceduri de stabilire a cazurilor de malpraxis
- păstrarea confidențialității dezbaterilor din organele de conducere ale Colegiului Medicilor

Nerespectarea reglementărilor privind consimțământul informat

- !! exprimarea consimțământului informat al pacientului pentru tratament nu înlătură responsabilitatea medicului pentru eventualele erori profesionale.

Nerespectarea reglementărilor privind obligativitatea acordării asistenței medicale

- Personalul medical are obligația de a accepta orice pacient în situații de urgență, când lipsa acesteia poate pune în pericol în mod grav și ireversibil sănătatea sau viața pacientului.
- Personalul medical nu poate refuza să acorde asistență medicală/îngrijiri de sănătate pe criterii etnice, religioase și orientare sexuală sau pe alte criterii de discriminare interzise prin lege.
- Personalul medical angajat al unei instituții furnizoare de servicii medicale are obligația acordării asistenței medicale/îngrijirilor de sănătate pacientului care are dreptul de a primi îngrijiri medicale/de sănătate în cadrul instituției, potrivit reglementărilor legale.

Depășirea limitelor competenței

- Medicul poate executa o activitate medicală doar dacă are pregătire și practică suficientă pentru aceasta.
- Dacă în urma examinării sau în cursul tratamentului medicul consideră că nu are suficiente cunoștințe ori experiență pentru a asigura o asistență corespunzătoare, va solicita un consult, prin orice mijloace, cu alți specialiști sau va îndruma bolnavul către aceștia.
- Această prevedere nu se aplică în cazuri de urgență vitală, care nu poate fi rezolvată altfel sau când nu este disponibil personal medical ce are competența necesară.
- Unui medic nu i se poate imputa că nu a posedat acea capacitate profesională pe care numai medicii de o valoare excepțională o au atâta timp cât, din împrejurările concrete, rezultă că și-au desfășurat activitatea la un nivel corespunzător pregătirii profesionale, posibilităților locale și cu respectarea regulilor de tehnică și știință medicală.

Situațiile în care personalul medical
este exonerat de răspundere

- 1. Condiții de lucru - dotare insuficientă cu echipament de diagnostic și tratament;**
- 2. Efecte adverse, complicații și riscuri în general acceptate ale metodelor de investigație și tratament;**
- 3. Infecții nosocomiale;**
- 4. Vicii ascunse ale materialelor sanitare, echipamentelor și dispozitivelor medicale, substanțelor medicale și sanitare folosite.**

În sit. 3 răspund unitățile sanitare, afară de faptul că pot dovedi intervenția unor cauze externe exoneratoare.

În sit. 4 răspund unitățile sanitare publice sau private, furnizoare de servicii medicale și producătorii de echipamente și dispozitive medicale, substanțe medicamentoase și materiale sanitare.

5. Când acționează cu bună-credință în situații de urgență cu respectarea competenței acordate.

- medicul nu va fi obligat la plata unor despăgubiri atunci când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului, în lipsa unei investigații complete sau a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia, datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabilă, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistență.

Unitățile sanitare răspund în condițiile legii civile pentru prejudiciile produse de personalul medical angajat, în solidar cu acesta.

- Pacientul prejudiciat se poate îndrepta fie numai împotriva personalului medical, fie numai împotriva unității sanitare, fie împotriva amândurora.
- Dacă unitatea sanitară acoperă singură prejudiciul creat de către personalul său medical angajat, are dreptul la o acțiune în regres împotriva autorului faptei ilicite și prejudiciabile.
- Acesta se va putea apăra, demonstrând că prejudiciul s-a produs și ca urmare a culpei unității sanitare sau i se datorează chiar în întregime.

2

RĂSPUNDEREA ÎN CALITATE DE MEMBRU AL COLEGIULUI MEDICILOR

Medicul răspunde disciplinar pentru:

- nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale
- a Codului de deontologie medicală
- a regulilor de bună practică profesională
- a Statutului Colegiului Medicilor din România
- pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România
- pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România.

3.

RĂSPUNDEREA
DISCIPLINARĂ ÎN
CALITATE DE
ANGAJAT

- Are la bază contractul individual de muncă
- Prevăzută de Codul Muncii, este tot o formă de răspundere civilă
- Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale , regulamentul intern , contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil , ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.
- Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica angajatorul în cazul în care salariatul săvârșește o abatere disciplinară sunt :
  - avertismentul scris;
  - suspendarea contractului individual de muncă pentru o perioadă ce nu poate depăși 10 zile lucrătoare ;
  - retrogradarea din funcție , cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea , pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile ;
  - reducerea salariului de bază pe o durată de 1-3 luni cu 5-10% ;
  - reducerea salariului de bază și/sau , după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1-3 luni cu 5-10% ;
  - desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.
- Cercetarea disciplinară prelabilă este efectuată de către o persoană desemnată în acest scop de către angajator, salariatul trebuie obligatoriu convocat.